

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 216/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť H. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 102/2010 z 28. februára 2011 a postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 40/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. apríla 2012 doručená sťažnosť H. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 102/2010 z 28. februára 2011 a postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 40/2011.

Zo sťažnosti vyplývalo, že na sťažovateľa bola podaná príslušným prokurátorom obžaloba pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Obžaloba bola podaná na Okresnom súde Banská Bystrica. Sťažovateľ vzniesol námietku nepríslušnosti tohto súdu konať, ktorý 28. februára 2011 uznesením vec postúpil Okresnému súdu Zvolen. Okresný súd Zvolen koná, a to napriek tomu, že aj pred týmto súdom vzniesol námietku nepríslušnosti konať vo veci týmto súdom, pretože skutok sa mal stať v Z., a preto príslušným na konanie a rozhodnutie vo veci je Okresný súd Nitra. Okresný súd Zvolen však toto nerešpektuje a koná vo veci napriek tomu, že mu to neprislúcha, čím porušuje čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy. Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný vydal vo veci tento nález:

„1. Základné práva H. M., bytom: B., obžalovaného za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa ustanovenia § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, garantované ustanovením čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod č. k.: 1 T 102/2010, ako aj postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod č. k.: 4 T 40/2011, boli porušené.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.02.2011, vydaným v konaní vedenom pod č. k.: 4 T 40/2011 boli porušené základné práva H. M. garantované ustanovením čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. Okresný súd Banská Bystrica, ako aj Okresný súd Zvolen sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške celkom 269,58 EUR...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

A. Sťažovateľ namietal nezákonnosť a neústavnosť rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1 T 102/2010 z 28. februára 2011.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením z 28. februára 2011 tak, že vec postúpil Okresnému súdu Zvolen. Ten vo veci začal konať a konal aj v čase podania ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ vzniesol námietku nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen konať 19. marca 2012, ako to sám uviedol.

Vzhľadom na to, že rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica bolo vydané 28. februára 2011 a sťažnosť bola proti tomuto rozhodnutiu ústavnému súdu doručená až 23. apríla 2012, ide o oneskorené podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, preto ústavný súd sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu odmietol z dôvodu oneskorenosti jej podania.

B. Sťažovateľ napadol aj postup Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 40/2011.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov.

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že Krajská prokuratúra v B. podala na sťažovateľa 16. septembra 2010 obžalobu na Okresnom súde Banská Bystrica.

Po námietke sťažovateľa, že o veci koná miestne nepríslušný súd, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Zvolen.

Okresný súd Zvolen založil svoju miestnu príslušnosť a vo veci začal konať. Keďže tak urobil opatrením technicko-organizačnej povahy (§ 10 ods. 19 Trestného poriadku), nebol povinný o tom vydať písomné rozhodnutie ani ho doručovať účastníkom.

Bolo vecou sťažovateľa, ak s miestnou príslušnosťou Okresného súdu Zvolen nesúhlasil, aby v súlade s § 23 ods. 3 Trestného poriadku podal ako subjekt trestného konania (§ 10 ods. 11 Trestného poriadku) návrh na odňatie a prikázanie veci najbližšiemu spoločne nadriadenému súdu, teda Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Skutočnosť, že sťažovateľ svoje zákonné oprávnenie nevyužil, nemôže sama osebe založiť právomoc ústavného súdu konať o námietke sťažovateľa, že o jeho veci koná miestne nepríslušný súd.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť proti postupu Okresného súdu Zvolen odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k uzneseniu pripája odlišné stanovisko sudcu Lajosa Mészároša.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2012